

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

18. detsember 2025*

Eelotsusetaotlus – Isikuandmete kaitse – Määrus (EL) 2016/679 – Artiklid 13 ja 14 – Kohaldamisala – Isikuandmed, mis on saadud ühistranspordis töötavate piletikontrolöride kantava kehakaamera abil – Vastutava töötaja kohustuse anda andmesubjektile teavet õiguslik alus

Kohtuasjas C-422/24,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Högsta förvaltningsdomstoleni (Rootsi kõrgeim halduskohus) 13. juuni 2024. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 17. juunil 2024, menetluses

Integritetsskyddsmyndigheten

versus

AB Storstockholms Lokaltrafik,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president F. Biltgen, Euroopa Kohtu asepresident T. von Danwitz (ettekandja), kohtunikud I. Ziemele, A. Kumin ja S. Gervasoni,

kohtujurist: L. Medina,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Integritetsskyddsmyndigheten, esindajad: C. Agnehall, A. Persson ja D. Törngren,
- AB Storstockholms Lokaltrafik, esindajad: *advokat* J. Forzelius ja *biträdande jurist* G. Tranvik,
- Taani valitsus, esindajad: D. Elkan, C. A.-S. Maertens, J. Sandvik Loft ja M. Jespersen,
- Austria valitsus, esindajad: A. Posch, J. Schmoll ja C. Gabauer,

* Kohtumenetluse keel: rootsi.

– Euroopa Komisjon, esindajad: A. Bouchagiar, C. Faroghi ja H. Kranenborg,
olles 1. augusti 2025. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise

kohtuotsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1; edaspidi „isikuandmete kaitse üldmäärus“) artiklite 13 ja 14 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud Integritetsskyddsmyndigheten (Rootsi andmekaitseamet; edaspidi „amet“) ja ühistranspordiga tegeleva Rootsi aktsiaseltsi AB Storstockholms Lokaltrafik (edaspidi „SL“) vahelises kohtuvaidluses haldustrahvi üle, mis määrati viimasele isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 13 rikkumise eest selles äriühingus töötavate piletikontrolöride kantava kehakaamera abil isikuandmete kogumisel.

Õiguslik raamistik

- 3 Isikuandmete kaitse üldmääruse põhjendustes 60 ja 61 on märgitud:

„(60) Õiglase ja läbipaistva töötlemise põhimõte eeldab, et andmesubjekti teavitatakse isikuandmete töötlemise toimingu tegemisest ja selle eesmärkidest. Vastutav töötleja peaks esitama andmesubjektile igasuguse täiendava teabe, mis on vajalik õiglase ja läbipaistva töötlemise tagamiseks, võttes arvesse isikuandmete töötlemise konkreetseid asjaolusid ja konteksti. Lisaks tuleks andmesubjekti teavitada profiilianalüüsi olemasolust ja sellise analüüsi tagajärgedest. Kui isikuandmeid kogutakse andmesubjektilt, tuleks teda teavitada ka sellest, kas ta on kohustatud isikuandmeid esitama, ja selliste andmete esitamata jätmise tagajärgedest. Sellise teabe võib esitada koos standardsete ikoonidega, et anda kavandatavast töötlemisest selgelt nähtaval, arusaadaval ja loetaval viisil sisuline ülevaade. Kui ikoonid esitatakse elektrooniliselt, peaksid need olema masinloetavad.“

(61) Andmesubjekti isikuandmete töötlemist käsitlev teave tuleks anda talle juhtumi asjaoludest olenevalt kas andmesubjektilt andmete kogumise ajal või mõistliku ajavahemiku jooksul, juhul kui andmeid hangitakse muust allikast. Kui isikuandmeid võib õiguspäraselt avaldada muule vastuvõtjale, tuleks andmesubjekti sellest teavitada andmete esmakordsel avaldamisel. Kui vastutav töötleja kavatseb isikuandmeid töödelda muul eesmärgil kui see, milleks neid koguti, peaks vastutav töötleja esitama andmesubjektile enne andmete edasist töötlemist teabe kõnealuse muu eesmärgi kohta ja muu vajaliku teabe. Kui andmesubjektile ei saa esitada isikuandmete päritolu, sest kasutatud on mitut allikat, tuleks esitada üldteave.“
- 4 Isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 5 „Isikuandmete töötlemise põhimõtted“ on ette nähtud:

„1. Isikuandmete töötlemisel tagatakse, et

a) töötlemine on seaduslik, õiglane ja andmesubjektile läbipaistev („seaduslikkus, õiglus ja läbipaistvus“);

[...]

- c) isikuandmed on asjakohased, olulised ja piiratud sellega, mis on vajalik nende töötlemise eesmärgi seisukohalt („võimalikult väheste andmete kogumine“);

[...]“.

- 5 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 12 „Selge teave, teavitamine ja andmesubjekti õiguste teostamise kord“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Vastutav töötleja võtab asjakohased meetmed, et esitada andmesubjektile artiklites 13 ja 14 osutatud teave ning teavitada teda artiklite 15–22 ja 34 kohaselt isikuandmete töötlemisest kokkuvõtlikult, selgelt, arusaadavalt ning lihtsasti kättesaadavas vormis, kasutades selget ja lihtsat keelt[...]. Kõnealune teave esitatakse kirjalikult või muude vahendite abil, sealhulgas asjakohasel juhul elektrooniliselt. [...]

[...]

5. [...] Kui andmesubjekti taotlused on selgelt põhjendamatud või ülemäärased, eelkõige oma korduva iseloomu tõttu, võib vastutav töötleja [...]:

[...]

- b) keelduda taotletud meetmete võtmisest.

Vastutaval töötlejal lasub kohustus tõendada, et taotlus on selgelt põhjendamatu või ülemäärane.

[...]“.

- 6 Isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 13 „Teave, mis tuleb anda juhul, kui isikuandmed on kogutud andmesubjektilt“ on sätestatud:

„1. Kui andmesubjektiga seotud isikuandmeid kogutakse andmesubjektilt, teeb vastutav töötleja isikuandmete saamise ajal andmesubjektile teatavaks kogu järgmise teabe:

- a) vastutava töötleja ning kui kohaldatav, siis vastutava töötleja esindaja nimi ja kontaktandmed;
- b) asjakohasel juhul andmekaitseametniku kontaktandmed;
- c) isikuandmete töötlemise eesmärk ja õiguslik alus;
- d) kui isikuandmete töötlemine põhineb artikli 6 lõike 1 punktil f, siis teave vastutava töötleja või kolmanda isiku õigustatud huvide kohta;
- e) asjakohasel juhul teave isikuandmete vastuvõtjate või vastuvõtjate kategooriate kohta,

f) asjakohasel juhul teave selle kohta, et vastutav töötleja kavatseb edastada isikuandmed kolmandale riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile, ning teave kaitse piisavust käsitleva [Euroopa K]omisjoni otsuse olemasolu või puudumise kohta või artiklis 46 või 47 või artikli 49 lõike 1 teises lõigus osutatud edastamise korral viide asjakohastele või sobivatele kaitsemeetmetele ja nende koopia saamise viisile või kohale, kus need on tehtud kättesaadavaks.

2. Peale lõikes 1 osutatud teabe esitab vastutav töötleja isikuandmete saamise ajal andmesubjektile järgmise täiendava teabe, mis on vajalik õiglase ja läbipaistva töötlemise tagamiseks:

- a) isikuandmete säilitamise ajavahemik või, kui see ei ole võimalik, sellise ajavahemiku määramise kriteeriumid;
- b) teave õiguse kohta taotleda vastutavalt töötlejalt juurdepääsu andmesubjekti puudutavatele isikuandmetele ning nende parandamist või kustutamist või isikuandmete töötlemise piiramist või esitada vastuväide selliste isikuandmete töötlemisele, samuti teave isikuandmete ülekandmise õiguse kohta;
- c) kui isikuandmete töötlemine põhineb artikli 6 lõike 1 punktil a või artikli 9 lõike 2 punktil a, siis teave õiguse kohta nõusolek igal ajal tagasi võtta, ilma et see mõjutaks enne tagasivõtmist nõusoleku alusel toimunud töötlemise seaduslikkust;
- d) teave õiguse kohta esitada kaebus järelevalveasutusele;
- e) teave selle kohta, kas isikuandmete esitamine on õigusaktist või lepingust tulenev kohustus või lepingu sõlmimiseks vajalik nõue, samuti selle kohta, kas andmesubjekt on kohustatud kõnealuseid isikuandmeid esitama, ning selliste andmete esitamata jätmise võimalike tagajärgede kohta, ning
- f) teave artikli 22 lõigetes 1 ja 4 osutatud automatiseeritud otsuste, sealhulgas profiilianalüüsi tegemise kohta ning vähemalt nendel juhtudel sisuline teave kasutatava loogika ja selle kohta, millised on sellise isikuandmete töötlemise tähtsus ja prognoositavad tagajärjed andmesubjekti jaoks.

3. Kui vastutav töötleja kavatseb isikuandmeid edasi töödelda muul eesmärgil kui see, milleks isikuandmeid koguti, esitab vastutav töötleja andmesubjektile enne andmete edasist isikuandmete töötlemist teabe kõnealuse muu eesmärgi kohta ja muu asjakohase lõikes 2 osutatud täiendava teabe.

4. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata, kui ja sel määral mil andmesubjektil on see teave juba olemas.“

7 Isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 14 „Teave, mis tuleb esitada juhul, kui isikuandmed ei ole saadud andmesubjektilt“ on ette nähtud:

„1. Kui isikuandmed ei ole saadud andmesubjektilt, teeb vastutav töötleja andmesubjektile teatavaks järgmise teabe:

- a) vastutava töötleja ning asjakohasel juhul vastutava töötleja esindaja nimi ja kontaktandmed;

- b) asjakohasel juhul andmekaitseametniku kontaktandmed;
- c) isikuandmete töötlemise eesmärk ja õiguslik alus;
- d) asjaomaste isikuandmete liigid;
- e) asjakohasel juhul teave isikuandmete vastuvõtjate või vastuvõtjate kategooriate kohta;
- f) asjakohasel juhul teave selle kohta, et vastutav töötleja kavatseb edastada isikuandmed kolmandas riigis asuvale vastuvõtjale või rahvusvahelisele organisatsioonile, ning teave kaitse piisavust käsitleva komisjoni otsuse olemasolu või puudumise kohta või artiklis 46 või 47 või artikli 49 lõike 1 teises lõigus osutatud edastamise korral viide asjakohastele või sobivatele kaitsemeetmetele ja nende koopia saamise viisile või kohale, kus need on tehtud kättesaadavaks.

2. Peale lõikes 1 osutatud teabe esitab vastutav töötleja andmesubjektile järgmise teabe, mis on vajalik andmesubjekti suhtes õiglase ja läbipaistva töötlemise tagamiseks:

- a) isikuandmete säilitamise ajavahemik või, kui see ei ole võimalik, sellise ajavahemiku määramise kriteeriumid;
- b) kui isikuandmete töötlemine põhineb artikli 6 lõike 1 punktil f, siis teave vastutava töötleja või kolmanda isiku õigustatud huvide kohta;
- c) teave õiguse kohta taotleda vastutavalt töötlejalt juurdepääsu andmesubjekti puudutavatele isikuandmetele ning nende parandamist või kustutamist või isikuandmete töötlemise piiramist ning esitada vastuväide selliste isikuandmete töötlemisele, samuti teave isikuandmete ülekandmise õiguse kohta;
- d) kui isikuandmete töötlemine põhineb artikli 6 lõike 1 punktil a või artikli 9 lõike 2 punktil a, siis teave õiguse kohta nõusolek igal ajal tagasi võtta, ilma et see mõjutaks enne tagasivõtmist nõusoleku alusel toimunud isikuandmete töötlemise seaduslikkust;
- e) teave õiguse kohta esitada kaebus järelevalveasutusele;
- f) teave isikuandmete päritoluallika ning asjakohasel juhul selle kohta, kas need pärinevad avalikult kättesaadavatest allikatest;
- g) teave artikli 22 lõigetes 1 ja 4 osutatud automatiseeritud otsuste, sealhulgas profiilianalüüsi tegemise kohta ning vähemalt nendel juhtudel sisuline teave kasutatava loogika ja selle kohta, millised on sellise töötlemise tähtsus ja prognoositavad tagajärjed andmesubjekti jaoks.

3. Vastutav töötleja esitab lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe:

- a) mõistliku aja jooksul pärast isikuandmete saamist, kuid hiljemalt ühe kuu jooksul, võttes arvesse isikuandmete töötlemise konkreetseid asjaolusid, või
- b) kui isikuandmeid kasutatakse andmesubjekti teavitamiseks, siis hiljemalt asjaomase andmesubjekti esmakordse teavitamise ajal, või

- c) kui isikuandmeid kavatsetakse avaldada teisele vastuvõtjale, siis hiljemalt andmete esimese avaldamise ajal.
4. Kui vastutav töötleja kavatseb isikuandmeid edasi töödelda muul eesmärgil kui see, milleks isikuandmeid koguti, esitab vastutav töötleja andmesubjektile enne isikuandmete edasist töötlemist teabe kõnealuse muu eesmärgi kohta ja muu asjakohase lõikes 2 osutatud täiendava teabe.
5. Lõikeid 1–4 ei kohaldata, kui ja sel määral mil
- a) andmesubjektil on see teave juba olemas;
- b) selle teabe esitamine osutub võimatuks või eeldaks ebaproportsionaalseid jõupingutusi, eelkõige kui isikuandmeid töödeldakse avalikes huvides toimuva arhiveerimise, teadus- või ajaloouringute või statistilisel eesmärgil, eeldusel, et artikli 89 lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud ja kaitsemeetmed kehtestatud, või sel määral mil käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohustus tõenäoliselt muudab sellise isikuandmete töötlemise eesmärgi saavutamise võimatuks või häirib seda suurel määral. Sellistel juhtudel võtab vastutav töötleja asjakohased meetmed andmesubjekti õiguste, vabaduste ja õigustatud huvide kaitsmiseks, sealhulgas teeb teabe avalikult kättesaadavaks;
- c) isikuandmete saamine või avaldamine on selgesõnaliselt sätestatud vastutava töötleja suhtes kohaldatavas liidu või liikmesriigi õiguses, milles nähakse ette asjakohased meetmed andmesubjekti õigustatud huvide kaitsmiseks, või
- d) isikuandmed peavad jääma salajaseks liidu või liikmesriigi õigusega reguleeritava ametisaladuse hoidmise kohustuse, sealhulgas põhikirjajärgse saladuse hoidmise kohustuse tõttu.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 8 SL osutab Stockholmis (Rootsi) ühistransporditeenuseid. See äriühing varustas oma piletikontrolörid kehakaameratega, mida kasutati selliste reisijate filmimiseks, kellel ei ole piletikontrolli ajal kehtivat piletit ja kellele määratakse seega trahv. Nende kaamerate kasutamise eesmärk on ennetada ja tõendada piletikontrolöride ähvardamist ja nende vastast vägivalda ning tagada nende reisijate isikusamasuse kindlakstegemine, kellele selline trahv määratakse.
- 9 Amet hindas järelevalve käigus, kas SL-i teostatav isikuandmete töötlemine kehakaamerate abil on kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse eeskirjadega. 2021. aasta juunis võttis ta vastu otsuse, millest nähtub, et piletikontrolörid kannavad kaameraid kogu oma töö ajal ning kaamerad salvestavad pidevalt videosid pildi ja heliga.
- 10 Neil kaameratel on nn ringmälu, mis tähendab, et teatava aja möödudes puhastatakse kogu salvestatud sisu automaatselt. Puhastamise tulemusel kustutatakse salvestatud materjal. Esialgu säilitati salvestatud materjali kaks minutit, kuid ameti järelevalve ajal lühendati seda aega ühele minutile. Nupule vajutades saavad piletikontrolörid siiski automaatse puhastamise peatada ja tagada seeläbi, et salvestatud andmeid ei kustutata. Sellisel juhul säilitatakse kaameras salvestatud

teave ka eelsalvestamistehnoloogia abil, mis salvestab teabe, mis on kogutud ühe minuti jooksul enne seda, kui kontrolör vajutas nuppu. Piletikontrolöridele on tehtud ülesandeks peatada automaatne puhastamine trahvi määramisel ning juhul, kui neid ähvardab oht.

- 11 Lisaks kehakaamerate kasutamist ja toimimist käsitlevatele märkustele asus amet oma otsuses seisukohale, et alates 2018. aasta detsembrist kuni nimetatud otsuse tegemiseni 2021. aasta juunis oli SL piletikontrolli raames kehakaameraid kasutades töödelnud isikuandmeid viisil, mis oli vastuolus mitme isikuandmete kaitse üldmääruse sättega. Ta leidis, et SL ei esitanud andmesubjektidele piisavalt teavet, rikkudes nii isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 13. Sellest tulenevalt määras amet SL-ile haldustrahvi kogusummas 16 miljonit Rootsi krooni (SEK) (umbes 1 420 670 eurot), millest 4 miljonit Rootsi krooni (umbes 355 188 eurot) andmesubjektidele teabe andmata jätmise tõttu.
- 12 SL esitas ameti otsuse peale kaebuse Förvaltningsrätten i Stockholmile (Stockholmi halduskohus, Rootsi), kes jättis kaebuse rahuldamata osas, mis puudutas sellele äriühingule andmesubjektidele teabe esitamata jätmise eest määratud karistust.
- 13 SL esitas seejärel apellatsioonkaebuse Kammarrätten i Stockholmile (Stockholmi haldusasjade apellatsioonikohus, Rootsi), kes tühistas esimese astme kohtu otsuse ning samuti ameti otsuse osas, mis puudutas karistuse määramist. Kohus otsustas 11. detsembri 2014. aasta kohtuotsusele Ryneš (C-212/13, EU:C:2014:2428) viidates, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 13 ei ole tema menetluses oleva vaidluse suhtes kohaldatav ja seega ei olnud ametil alust määrata SL-ile selle sätte rikkumise eest haldustrahvi.
- 14 Amet esitas Kammarrätten i Stockholmi (Stockholmi haldusasjade apellatsioonikohus) otsuse peale kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, Högsta förvaltningsdomstolenile (Rootsi kõrgeim halduskohus), paludes tal see kohtuotsus tühistada osas, mis puudutab sellele äriühingule andmesubjektidele teabe esitamata jätmise eest määratud karistust.
- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab kõigepealt, et tekib küsimus, kumb isikuandmete kaitse üldmääruse artiklitest 13 ja 14 on kohaldatav, kui isikuandmeid kogutakse kehakaameraga. Tema arvates on vastus sellele küsimusele vajalik kahest aspektist. Ühelt poolt tuleb kindlaks teha, milline teave tuleb andmesubjektile anda, millal tekib sellele isikule teabe andmise kohustus ja millised on erandid sellest kohustusest. Teiselt poolt tuleb kindlaks teha, kas ametil oli õigus määrata SL-ile haldustrahv põhjusel, et nimetatud äriühing ei olnud täitnud isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 13 ette nähtud teabe andmise kohustust.
- 16 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul ei ole samuti selge, mil määral tuleb võtta arvesse isikuandmete kaitse üldmääruse artiklite 13 ja 14 vahelisi erinevusi neis ette nähtud teabe esitamise kohustuse ulatuse osas, et teha kindlaks, milline artikkel on isikuandmete kogumise konkreetse viisi suhtes kohaldatav. Ta täpsustab sellega seoses, et pooled on eriarvamusel järelduste osas, mis tuleb nendest erinevustest teha.
- 17 Lõpuks soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, millist tähtsust tuleb omistada läbipaistvussuunistele määruse 2016/679 tähenduses, mille võttis 29. novembril 2017 vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 1995, L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355) artikli 29 alusel loodud töörihm ja mis vaadati üle 11. aprillil 2018, mille punktis 26 on ette nähtud, et videovalve suhtes kohaldatakse isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 13.

- 18 Neil asjaoludel otsustas Högsta förvaltningsdomstolen (kõrgeim halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas juhul, kui isikuandmeid saadakse kehakaamera abil, on kohaldatav [isikuandmete kaitse üldmääruse] artikkel 13 või 14?“

Menetluse suulise osa uuendamise taotlus

- 19 SL esitas pärast kohtujuristi ettepaneku esitamist 1. augustil 2025 Euroopa Kohtu kantseleisse 23. septembril 2025 saabunud dokumendiga vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artiklile 83 menetluse suulise osa uuendamise taotluse.
- 20 SL väidab taotluse põhistamiseks, et Euroopa Kohtule ei ole piisavalt selgitatud põhikohtuasja asjaolusid ning seda, kuivõrd tähtis on selles kohtuasjas tehtav otsus videovalvet kasutavate vastutavate töötlejate seisukohast. Ta leiab eeskätt, et kohtujuristi ettepanekus ei ole õigesti kindlaks määratud isikuandmete kaitse üldmääruse artiklite 13 ja 14 vastavat kohaldamisala.
- 21 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et ELTL artikli 252 teise lõigu kohaselt on kohtujuristi ülesanne avalikul kohtuistungil täiesti erapooletult ja sõltumatult teha põhjendatud ettepanekuid kohtuasjades, mis Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohaselt nõuavad tema osalust. Kohtujuristi ettepanek ega selleni jõudmiseks läbitud põhjenduskäik ei ole Euroopa Kohtule siduvad (4. septembri 2025. aasta kohtuotsus Nissan Iberia, C-21/24, EU:C:2025:659, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 22 Selles kontekstis tuleb lisaks märkida, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirjas ega kodukorras ei ole ette nähtud võimalust, et pooled või põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikud saaksid esitada seisukohti vastuseks kohtujuristi ettepanekule. Seetõttu ei ole see, et pool või huvitatud isik ei nõustu kohtujuristi ettepanekuga – olenemata sellest, milliseid küsimusi selles ettepanekus on analüüsitud –, iseenesest põhjus, mis annaks aluse suulise menetluse uuendamiseks (4. septembri 2025. aasta kohtuotsus Nissan Iberia, C-21/24, EU:C:2025:659, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 23 Sellest tuleneb, et kuivõrd SL-i esitatud menetluse suulise osa uuendamise taotluse eesmärk on võimaldada tal vastata seisukohale, mida kohtujurist väljendas oma ettepanekus, ei ole põhjust seda taotlust rahuldada.
- 24 Euroopa Kohus võib oma kodukorra artikli 83 alusel siiski igal ajal, olles kohtujuristi ära kuulanud, uuendada määrusega menetluse suulise osa, eelkõige kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt teavet või kui pool on pärast suulise osa lõpetamist esitanud uue asjaolu, millel on otsustav tähtsus Euroopa Kohtu lahendamisele, või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumendile, mille üle pooled või Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikud ei ole vaieldud.
- 25 Euroopa Kohus, olles kohtujuristi ära kuulanud, on käesoleval juhul siiski arvamusel, et tal on kogu vajalik teave eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimustele vastamiseks ning et käesoleva kohtuasja lahendamisel ei ole vaja tugineda argumendile, mille üle huvitatud isikud ei ole vaieldud. Lisaks sellele ei nähtu menetluse suulise osa uuendamise taotlusest ühtegi uut asjaolu, millel võiks olla otsustav tähtsus Euroopa Kohtu lahendamisele selles kohtuasjas.
- 26 Neil tingimustel ei ole menetluse suulist osa vaja kohtumäärusega uuendada.

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 27 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas isikuandmete kaitse üldmääruse artikleid 13 ja 14 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus isikuandmeid kogutakse ühistranspordis piletikontrolöride kantavate kehakaameratega, reguleerib andmesubjektidele teabe andmist isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 13 või 14.
- 28 Sellele küsimusele vastamiseks tuleb Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt arvesse võtta mitte üksnes nende sätete sõnastust, vaid ka konteksti ja selle õigusaktiga taotletavaid eesmärgi, mille osa säte on (28. novembri 2024. aasta kohtuotsus Másdi, C-169/23, EU:C:2024:988, punkt 39).
- 29 Esimesena, mis puudutab isikuandmete kaitse üldmääruse artiklite 13 ja 14 sõnastust, siis tuleb märkida, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 14 esemeline kohaldamisala on võrreldes selle määruse artikliga 13 määratletud negatiivselt. Nagu nähtub nende sätete pealkirjadest endist, reguleerib artikkel 13 teavet, mis tuleb anda juhul, kui isikuandmed kogutakse andmesubjektilt, samas kui artikkel 14 puudutab teavet, mis tuleb anda juhul, kui isikuandmeid ei koguta andmesubjektilt (28. novembri 2024. aasta kohtuotsus Másdi, C-169/23, EU:C:2024:988, punkt 48).
- 30 Nende sätete vastava kohaldamisala eristamisel ei ole määrava tähtsusega asjaolu, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 14 teatavates keeleversioonides, eelkõige rootsikeelses versioonis, ei ole korratud sama määruse artiklis 13 kasutatud mõistet „kogutud“ (*samlas in*).
- 31 Nimelt tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et liidu õigusnorme tuleb tõlgendada ja kohaldada ühetaoliselt, arvestades Euroopa Liidu kõigis keeltes kehtivaid versioone, ning kui keeleversioonid üksteisest erinevad, tuleb asjaomast normi tõlgendada lähtuvalt selle õigusakti üldisest ülesehitusest ja eesmärgist, mille osa see norm on (13. veebruari 2025. aasta kohtuotsus Verbraucherzentrale Berlin (mõiste „lepingu esialgne kestus“), C-612/23, EU:C:2025:82, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 32 Selle kohta tuleb märkida, et Euroopa Kohus on juba täpsustanud seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 14 lõike 5 punktis c kasutatud mõistega „saamine“ (*erhållande*), mida rootsikeelses versioonis on kasutatud ka artikli 14 pealkirjas ja lõikes 1 (*erhållits*), et see mõiste hõlmab tõepoolest andmeid, mis on „kogutud“ muult isikult kui andmesubjekt, ja andmeid, mida vastutav töötleja ise on oma ülesannete täitmise käigus tekitanud nende andmete põhjal (vt selle kohta 28. novembri 2024. aasta kohtuotsus Másdi, C-169/23, EU:C:2024:988, punkt 47).
- 33 Lisaks, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 28, ei nõua andmesubjektilt „kogutud“ andmete mõiste isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses konkreetset tegevust mitte andmesubjektilt, vaid üksnes vastutavalt töötlejalt, nii et andmesubjekti tegevuse intensiivsus ei oma mingit tähtsust selle sätte kohaldamisala eristamisel sama määruse artikli 14 kohaldamisalast.
- 34 Seda kaalutlust on rõhutatud ka käesoleva kohtuotsuse punktis 17 mainitud läbipaistvussuunistes, millest nähtub, et isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 13 kohaldatakse kas juhul, kui andmesubjekt esitab vastutavale töötlejale isikuandmeid teadlikult, või juhul, kui vastutav töötleja kogub andmeid sellelt isikult tema jälgimise teel, eelkõige kaamerate abil.

- 35 Vöttes arvesse isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 14 lõike 2 punkti f sõnastust, arvestades selle määruse põhjendust 61, tuleb asuda seisukohale, et isikuandmete kaitse üldmääruse artiklite 13 ja 14 kohaldamisala piiritlemisel on ainuke asjakohane kriteerium kogutud isikuandmete allikas. Artikli 14 lõike 2 punkti f kohaselt peab vastutav töötleja nimelt juhul, kui andmeid ei ole kogutud andmesubjektilt, tegema viimasele teatavaks isikuandmete päritoluallika.
- 36 Sellest järeldub, et isikuandmete kaitse üldmääruse artiklite 13 ja 14 grammatiline tõlgendamine, arvestades selle määruse põhjendust 61, kõneleb selle kasuks, et artiklit 13 kohaldatakse isikuandmete kogumisele kehakaamera abil, kuna sellisel juhul ei saada neid andmeid muust allikast kui andmesubjekt, vaid neid kogutakse otse andmesubjektilt.
- 37 Teisena kinnitab sellist tõlgendust nende sätete kontekst.
- 38 Isikuandmete kaitse üldmääruse artiklist 5 tuleneb sellega seoses, et isikuandmete töötlemine peab eeskätt vastama konkreetsetele läbipaistvusnõuetele selle andmesubjekti suhtes, keda selline töötlemine puudutab (11. juuli 2024. aasta kohtuotsus Meta Platforms Ireland (esindushagi), C-757/22, EU:C:2024:598, punkt 53).
- 39 Nagu komisjon oma kirjalikes seisukohtades sisuliselt märkis, annab isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 13 konkreetse väljundi isiku õigusele saada teavet, nähes ette, et andmesubjektile tuleb edastada selles sättes nimetatud teave hetkel, mil see teave saadakse. Seevastu võeti selle määruse artikkel 14 aga vastu selleks, et reguleerida olukordi, kus vastutav töötleja ei ole andmesubjektiga otseses kontaktis, vaid kogub isikuandmeid mõnest muust allikast, mistõttu on selles sättes nimetatud teabe edastamine tegelikult keeruline või suisa võimatu hetkel, mil see teave saadakse. Sellise kogumise kaudne laad õigustab seega seda, et viimati nimetatud säte näeb ette võimaluse lükata vastutaval töötlejal lasuva teabe andmise kohustuse täitmine edasi hilisemale ajahetkele.
- 40 Kolmandana tuleb märkida, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikleid 13 ja 14 tuleb tõlgendada arvestades selle määruse eesmärgiga, milleks on eelkõige tagada füüsiliste isikute põhivabaduste ja -õiguste, täpsemalt nende õiguse isikuandmete kaitsele kõrgetasemeline kaitse, mis on sätestatud ELTL artiklis 16 ja tagatud põhiõigusena Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 8, mis täiendab selle artiklis 7 tagatud õigust eraelu puutumatusele (27. veebruari 2025. aasta kohtuotsus Dun & Bradstreet Austria jt, C-203/22, EU:C:2025:117, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 41 Kui möönda, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 14 on kohaldatav juhul, kui isikuandmeid kogutakse kehakaamera abil, ei saaks andmesubjekt andmete kogumise etapis mingit teavet, kuigi ta on nende andmete allikas; see võimaldaks vastutaval töötlejal jätta andmesubjektile teabe viivitamata andmata. Järelikult kaasneks sellise tõlgendusega oht, et isikuandmete kogumine toimub andmesubjekti teadmata, ja võib toimuda varjatud jälgimine. Selline tagajärg oleks vastuolus eelmises punktis mainitud eesmärgiga tagada füüsiliste isikute põhivabaduste ja -õiguste kõrgetasemeline kaitse.
- 42 Samas tuleb märkida, et selle eesmärgiga ei ole vastuolus see, et – nagu on ette nähtud Euroopa Andmekaitsealase Ühise Üldmääruse (EAKN) 29. jaanuaril 2020 vastu võetud suunistes 3/2019 isikuandmete töötlemise kohta videoseadmetes – isikuandmete kaitse üldmääruse artiklist 13 tulenevat teabe andmise kohustust rakendatakse kihilise lähenemisviisi raames. Nende suuniste kohaselt võib andmesubjektile mõeldud kõige olulisema teabe esitada esimeses kihis hoiatusmärgil ja muud kohustuslikku teavet võib teises kihis anda andmesubjektile asjakohaselt ja täielikult kergesti juurdepääsetavas kohas.

- 43 Lõpuks tuleb veel täpsustada – vastuseks Kammarrätten i Stockholmi (Stockholmi haldusastjade apellatsioonikohus) kahtlusele, mis puudutab käesoleva kohtuotsuse punktis 13 mainitud 11. detsembri 2014. aasta kohtuotsuse Ryneš (C-212/13, EU:C:2014:2428) punkti 34 ulatust –, et Euroopa Kohus ei võtnud selle kohtuotsuse punktis 34 seisukohta direktiivi 95/46 artikli 11 – millele vastab isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 14 – kohaldamisala kohta võrreldes selle direktiivi artikliga 10 – millele vastab selle määruse artikkel 13 –, vaid piirdus näite toomisega selle kohta, et selles direktiivis ette nähtud eri piirangute ja erandite tõttu võimaldab selle kohaldamine võtta arvesse vastutava töötleja õigustatud huve.
- 44 Seega ei saa selle kohtuotsuse punktist 34 järeldada, et Euroopa Kohus on juba võtnud seisukoha ühelt poolt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 13 ja teiselt poolt selle määruse artikli 14 kohaldamisala eristamise kohta.
- 45 Esitatud kaalutlustega arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikleid 13 ja 14 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus isikuandmeid kogutakse ühistranspordis piletikontrolöride kantavate kehakaameratega, reguleerib andmesubjektidele teabe andmist isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 13, mitte artikkel 14.

Kohtukulud

- 46 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse sama kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikleid 13 ja 14

tuleb tõlgendada nii, et

olukorras, kus isikuandmeid kogutakse ühistranspordis piletikontrolöride kantavate kehakaameratega, reguleerib andmesubjektidele teabe andmist selle määruse artikkel 13, mitte artikkel 14.

Allkirjad